

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (prvo vijeće)

15. prosinca 2015.*

„Žig Zajednice – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga ARTHUR & ASTON – Raniji nacionalni figurativni žig Arthur – Nepostojanje stvarne uporabe žiga – Članak 15. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 – Oblik koji se razlikuje u elementima koji mijenjaju razlikovni karakter“

U predmetu T-83/14,

LTJ Diffusion, sa sjedištem u Colombesu (Francuska), koji je zastupao S. Lederman, potom F. Fajgenbaum, *avocats*,

tužitelj,

protiv

Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), koji zastupa V. Melgar, u svojstvu agenta,

tuženika,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

Arthur et Aston SAS, sa sjedištem u Gibervilleu (Francuska), koji zastupa N. Boespflug, *avocat*,

povodom tužbe podnesene protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 2. prosinca 2013. (predmet R 1963/2012-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između LTJ Diffusion i Arthur et Aston SAS,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, I. Pelikánová i E. Buttigieg (izvjestitelj), suci,

tajnik: E. Coulon,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 4. veljače 2014.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu OHIM-a podnesen tajništvu Općeg suda 16. svibnja 2014.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu intervenijenta podnesen tajništvu Općeg suda 2. svibnja 2014.,

uzimajući u obzir repliku podnesenu tajništvu Općeg suda 12. kolovoza 2014.,

* Jezik postupka: francuski

uzimajući u obzir da stranke nisu podnijele zahtjev za zakazivanje rasprave u roku od mjesec dana od dostave obavijesti o zatvaranju pisanog dijela postupka i da je stoga odlučeno, na temelju izvještaja suca izvjestitelja, u skladu s člankom 135.a Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991., da se odluka donese bez provođenja usmenog dijela postupka,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj Arthur et Aston SAS podnio je 10. studenoga 2010. prijavu za registraciju žiga Zajednice Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).
- 2 Žig za koji je podnesena prijava za registraciju je verbalni znak ARTHUR & ASTON.
- 3 Proizvodi za koje je zatražena registracija spadaju osobito u razred 25. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, a odgovaraju sljedećem opisu: „Obuća; sportska obuća; obuća za plažu; sandale; čizme; čizmice; natikače; špargerice; cipele.“
- 4 Prijava žiga Zajednice objavljena je u *Glasniku žigova Zajednice* br. 10/2011 od 17. siječnja 2011.
- 5 Na temelju članka 41. Uredbe br. 207/2009, tužitelj, društvo LTJ Diffusion, 14. travnja 2011. podnio je prigovor na zatraženu registraciju žiga za proizvode navedene u točki 3. ove presude.
- 6 Prigovor se temeljio na ranijem francuskom figurativnom žigu, registriranom pod brojem 17731, sljedećeg izgleda:

- 7 Raniji žig naveden u prilog prigovoru registriran je u Francuskoj 16. lipnja 1983. te je registracija produljena 11. travnja 2003., za sljedeće proizvode iz razreda 25.: „Tekstilni proizvodi, gotovi i po mjeri, uključujući čizme, cipele i papuče.“

- 8 U obrazloženju prigovora pozivalo se na razloge iz članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2007/2009.
- 9 Iako je intervenijent zahtijevao podnošenje dokaza o stvarnoj uporabi ranijeg žiga, u skladu s člankom 42. stavcima 2. i 3. Uredbe br. 207/2009, tužitelj je podnio jedino dokaz uporabe znaka prikazanog u nastavku:

- 10 Odjel za prigovore je 27. kolovoza 2011. odbio prigovor u cijelosti, zbog toga što tužitelj nije podnio dokaz stvarne uporabe ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran (u daljnjem tekstu: raniji žig u obliku u kojem je registriran), u smislu članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009.
- 11 Dana 23. listopada 2012. tužitelj je podnio žalbu OHIM-u protiv odluke Odjela za prigovore na temelju članka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009.
- 12 Prvo žalbeno vijeće OHIM-a odbilo je žalbu odlukom od 2. prosinca 2013. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka). Žalbeno je vijeće, isto kao i Odjel za prigovore, utvrdilo da se znak naveden u točki 9. ove presude (u daljnjem tekstu: korišteni znak) razlikuje od oblika ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran, na način da je izmijenjen njegov razlikovni karakter. Stoga je zaključilo da uporaba ranijeg žiga navedenog u prilog prigovoru nije utvrđena u skladu s člankom 15. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 207/2009.

Zahtjevi stranaka

- 13 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku;
 - vrati predmet nadležnom tijelu OHIM-a kako bi se odlučilo o utemeljenosti prigovora, ako Opći sud smatra da nije ovlašten sam odlučiti o prigovoru;
- 14 OHIM i intervenijent od Općeg suda zahtijevaju da:
- odbije tužbu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

- 15 U prilog svojoj tužbi tužitelj se poziva na samo jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009. On navodi da je žalbeno vijeće pogrešno ocijenilo navedenu odredbu.
- 16 Prema članku 15. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 207/2009, dokazivanje stvarne uporabe žiga Zajednice obuhvaća i dokazivanje njegove uporabe u obliku koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter žiga u odnosu na oblik u kojem je registriran.
- 17 Iako se u navedenom članku navodi samo uporaba žiga Zajednice, on se mora primjenjivati, po analogiji, i na uporabu nacionalnog žiga, s obzirom na to da članak 42. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 predviđa da se stavak 2. tog članka primjenjuje na ranije nacionalne žigove iz članka 8. stavka 2. točke (a) te uredbe, „zamjenjujući uporabu u državi članici u kojoj je raniji nacionalni žig zaštićen, uporabom u [Uniji]“ (presuda od 14. srpnja 2014., Vila Vita Hotel und Touristik/OHIM – Viavita (VIAVITA), T-204/12, EU:T:2014:646, t. 24.).
- 18 Predmet članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009, koji ne zahtijeva strogu sukladnost između korištenog oblika žiga i oblika u kojem je žig registriran, jest omogućavanje nositelju žiga u obliku u kojem je registriran da na znaku, prilikom njegova gospodarskog iskorištavanja, učini izmjene koje, bez mijenjanja njegova razlikovnog karaktera, omogućuju njegovo bolje prilagođavanje zahtjevima prodaje i promidžbe predmetnih proizvoda ili usluga. U skladu s njezinim predmetom, materijalno se područje primjene navedene odredbe treba smatrati ograničenim na situacije u kojima znak koji nositelj žiga konkretno koristi za označavanje proizvoda ili usluga za koje je taj žig registriran, predstavlja oblik u kojem se taj žig komercijalno iskorištava. U sličnim situacijama, kada se znak koji se koristi u trgovini razlikuje od oblika u kojem je registriran jedino u zanemarivim elementima, na način da se ta dva znaka mogu smatrati općenito jednakima, gore navedena odredba predviđa da se obveza uporabe registriranog žiga može ispuniti podnošenjem dokaza o uporabi znaka koji predstavlja njegov oblik korišten u trgovini (presude od 10. lipnja 2010., Atlas Transport/OHIM – Hartmann (ATLAS TRANSPORT), T-482/08, EU:T:2010:229, t. 30.; od 21. lipnja 2012., Fruit of the Loom/OHIM – Blueshore Management (FRUIT), T-514/10, EU:T:2012:316, t. 28. i od 12. ožujka 2014., Borrajo Canelo/OHIM – Tecnoazúcar (PALMA MULATA), T-381/12, EU:T:2014:119, t. 26.).
- 19 U ovom predmetu nije sporno da je u relevantnom razdoblju, od 17. siječnja 2006. do 16. siječnja 2011., u postupku pred OHIM-om utvrđena jedino stvarna uporaba korištenog znaka. Stoga valja ispitati je li žalbeno vijeće valjano zaključilo da taj znak sadrži razlike u odnosu na raniji žig u obliku u kojem je registriran, a koje mijenjaju razlikovni karakter potonjeg žiga.
- 20 U tom pogledu valja podsjetiti da razlikovni karakter nekog žiga u smislu Uredbe br. 207/2009 znači da taj žig omogućava identifikaciju proizvoda za koji je registracija zatražena kao proizvoda koji potječe od određenog poduzetnika i time razlikovanje tog proizvoda od onih drugih poduzetnika (vidjeti presudu od 18. srpnja 2013., Specsavers International Healthcare i dr., C-252/12, Zb., EU:C:2013:497, t. 22. i navedenu sudsku praksu).
- 21 Raniji žig u obliku u kojem je registriran sastoji se od imena Arthur u obliku rukopisnog potpisa, crnog na bijeloj podlozi, postavljenog ukošeno i stisnuto, pri čemu su slova predstavljena vrlo zgusnutim rukopisom. Prvo je slovo tog žiga istaknuto na način da je napisano velikim slovom te naglašeno točkom između dvije kose crte slova „A“. Iako je verbalni element „arthur“ dominantni element ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran, njegov razlikovni karakter ne potječe samo iz tog verbalnog elementa već i iz njegove grafičke prezentacije koja, iako od sekundarne važnosti, nije ni zanemariva ni obična.

- 22 Kako je žalbeno vijeće ispravno primijetilo u točki 27. pobijane odluke, korišteni znak sadrži velike razlike u odnosu na raniji žig u obliku u kojem je registriran. Iako korišteni znak preuzima verbalni element „arthur“, znakovi koji se koriste za prikaz slova koja tvore taj verbalni element jesu velika bijela tiskarska slova, lagano stilizirana, na crnoj podlozi i horizontalno razmještena. Nadalje, u korištenom je znaku riječ „arthur“ smještena u crni pravokutni okvir, koji ima tanki bijeli obrub.
- 23 Takve razlike mijenjaju, s gledišta prosječnog francuskog potrošača na kojeg se odnose proizvodi iz razreda 25., razlikovni karakter ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran. Naime, grafički element tog žiga, koji se sastoji od stiliziranog potpisa, u cijelosti nestaje iz korištenog znaka te je zamijenjen radikalno drukčijim grafičkim elementom, vrlo klasičnim, simetričnim i statičnim, dok – kako ispravno ističe OHIM – raniji žig u obliku u kojem je registriran privlači pažnju asimetrijom i dinamičnošću koje proizlaze iz kretanja slova s lijeva na desno. Razlike između navedenog žiga i znaka nisu malene te ih se ne može smatrati općenito jednakima u smislu sudske prakse navedene u točki 18. ove presude.
- 24 Imajući u vidu činjenicu da specifična grafija riječi „arthur“ pridonosi – zajedno sa samom tom riječi – razlikovnom karakteru ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran te da je ona u korištenom znaku radikalno izmijenjena, treba se suglasiti sa zaključkom žalbenog vijeća prema kojem su razlike između predmetnog žiga i znaka tolike da je razlikovni karakter žiga izmijenjen.
- 25 Tužiteljeva argumentacija ne dovodi u pitanje takav zaključak.
- 26 Kao prvo, valja odbiti – kao činjenično neosnovan – prigovor tužitelja prema kojem se žalbeno vijeće nije izjasnilo o eventualnoj izmjeni razlikovnog karaktera ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran i nije u tom pogledu provelo konkretnu analizu tog žiga i korištenog znaka. Naime, dovoljno se pozvati na točke 26. do 30. i 34. do 36. pobijane odluke kako bi se utvrdilo da je žalbeno vijeće provelo konkretnu i detaljnu analizu gore navedenog žiga i znaka te došlo do zaključka, u točki 40. pobijane odluke, da se korišteni znak razlikuje od ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran, na način da je izmijenjen razlikovni karakter potonjeg žiga.
- 27 Također treba odbiti i prigovor tužitelja da se žalbeno vijeće nije očitovalo o vlastitom razlikovnom karakteru grafičkog elementa ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran ni o pitanju je li uporaba novog fonta, koji je žalbeno vijeće kvalificiralo „vrlo klasičnim“, mogla sama za sebe dovesti do promjene razlikovnog karaktera ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran.
- 28 U tom pogledu treba istaknuti da je u točki 34. pobijane odluke žalbeno vijeće smatralo da se figurativne elemente ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran ne može smatrati zanemarivima. Potom je u točki 35. pobijane odluke preciziralo da riječ „arthur“ nije bila predstavljena uobičajenim i običnim znakovima te je podsjetilo da raniji žig na kojem se temeljio prigovor nije bio registriran kao verbalni, već kao figurativni žig. Naposljetku, u točki 36. pobijane odluke žalbeno je vijeće smatralo da korišteni znak na korisnika ostavlja vrlo različit dojam od onog koji stvara raniji žig u obliku u kojem je registriran zato što ne ponavlja nijedan od njegovih figurativnih elemenata te se sastoji od drugih figurativnih elemenata, posebice od gotovo nestiliziranih tiskarskih znakova.
- 29 Stoga iz točaka 34. do 36. pobijane odluke proizlazi da je žalbeno vijeće – suprotno tvrdnjama tužitelja – ispitalo vlastiti razlikovni karakter figurativnih elemenata ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran te zaključilo da ti elementi nisu ni uobičajeni ni obični. Tako je – implicitno, ali nužno – smatralo da oni doprinose razlikovnom karakteru ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran. Iz navedenih točaka pobijane odluke, a osobito iz njezine točke 36., proizlazi da je žalbeno vijeće smatralo da izmjena razlikovnog karaktera ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran proizlazi iz nestanka, u korištenom znaku, gore navedenih figurativnih elemenata kao i iz njihove zamjene drugim običnijim i manje stiliziranim elementima.

- 30 Kao drugo, tužitelj je tvrdio da verbalni element „arthur“ predstavlja jedini razlikovni i dominantni element ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran, pri čemu je njegova grafija obična i od sekundarne važnosti. Stoga je, prema mišljenju tužitelja, ispravna primjena članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009 trebala dovesti žalbeno vijeće do zaključka da korišteni znak – koji je u cijelosti preuzeo taj razlikovni i dominantni verbalni element, bez dodavanja bilo kojeg drugog verbalnog elementa ili bilo kakvog specifičnog grafičkog elementa, ali koji je pisan drukčijim fontom, koji je također običan i od sekundarne važnosti – ne mijenja razlikovni karakter ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran.
- 31 Tužitelj u potporu premisi prema kojoj verbalni element „arthur“ predstavlja jedini razlikovni i dominantni element ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran ističe da su brojne odluke kako francuskih sudova tako i sudova Unije došle do zaključaka u tom smislu. Tužitelj se osobito pozvao na presudu od 24. studenoga 2005., Sadas/OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE) (T-346/04, Zb., EU:T:2005:420), donesenu povodom prigovora koji je podnio protiv prijave za registraciju verbalnog znaka ARTHUR ET FELICIE kao žiga Zajednice, a koji se temeljio na ranijem žigu u obliku u kojem je registriran. Tužitelj se pozvao i na presudu cour d’appel de Paris od 11. svibnja 2005., donesenu u okviru postupka zbog povrede, koji je pokrenuo protiv korištenja verbalnog žiga ARTHUR ET FELICIE.
- 32 Usto, tužitelj je prigovorio žalbenom vijeću da je zanijekalo bilo kakvu relevantnost presude ARTHUR ET FELICIE, navedene u točki 31. ove presude (EU:T:2005:420), kao i odluka nacionalnih sudova na koje se pozvao tijekom upravnog postupka. Oспорavajući ocjenu žalbenog vijeća prema kojoj utvrđenja iz gore navedene presude i odluka nisu relevantna jer su iznesena u okviru ispitivanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu, a ne ispitivanja naravi uporabe ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran (točke 32. i 38. pobijane odluke), tužitelj u osnovi tvrdi da analiza razlikovnog karaktera navedenog žiga treba biti ista u kontekstu članka 8. Uredbe br. 207/2009, koji se odnosi na vjerojatnost dovođenja u zabludu, kao i u kontekstu članka 15. navedene uredbe, koji se odnosi na uporabu registriranog žiga.
- 33 Kao odgovor na tužiteljevu argumentaciju iznesenu u točkama 30. do 32. *supra*, treba najprije podsjetiti da – kako proizlazi iz točke 21. *supra* – verbalni element „arthur“ predstavlja dominantni element ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran, u smislu da dominira u ukupnom dojmu koji taj žig proizvodi. Grafička prezentacija tog verbalnog elementa ima sekundarnu važnost u tom dojmu cjeline, iako ga nije moguće zanemariti.
- 34 Pritom valja naglasiti da nije dovoljno da je dominantni element ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran preuzet u korišteni znak – kao što je to ovdje slučaj s verbalnim elementom „arthur“ – da bi se moglo uzeti da taj znak ne mijenja razlikovni karakter ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran. Ispitivanje izmjene razlikovnog karaktera sastoji se u usporedbi ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran s korištenim znakom, kako bi se ispitalo razlikuju li se taj žig i taj znak u zanemarivim elementima, te može li ih se smatrati općenito jednakima (presude ATLAS TRANSPORT, t. 18. *supra*, EU:T:2010:229; FRUIT, t. 18. *supra*, EU:T:2012:316 i PALMA MULATA, t. 18. *supra*, EU:T:2014:119). Kako je već zaključeno, utvrđenja žalbenog vijeća u tom pogledu ne sadrže pogreške.
- 35 Potom, kada je riječ o tvrdnji tužitelja da verbalni element „arthur“ predstavlja jedini razlikovni element ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran, ta je tvrdnja pogrešna zbog razloga iznesenih u točkama 21. do 24. ove presude jer razlikovni karakter tog žiga ne proizlazi samo iz tog verbalnog elementa, već i iz njegove grafičke prezentacije, koja nije ni zanemariva ni obična.
- 36 Uostalom, gore navedenu tvrdnju tužitelja ne potvrđuje presuda ARTHUR ET FELICIE, točka 31. *supra* (EU:T:2005:420). U toj presudi Opći sud nikako nije zaključio da verbalni element „arthur“ predstavlja jedini razlikovni element ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran. U okviru usporedbe sukobljenih znakova u predmetu u kojem je donesena presuda ARTHUR ET FELICIE, točka 31. *supra*

(EU:T:2005:420), odnosno preciznije u točki 46. te presude, Opći je sud samo utvrdio da, kao i u ovom predmetu (vidjeti točku 21. ove presude), navedeni verbalni element ima dominantni karakter, dok figurativni elementi imaju sekundarnu važnost.

- 37 Naposljetku, kada je riječ o navođenju od strane tužitelja presude cour d'appel de Paris od 11. svibnja 2005. (vidjeti točku 31. ove presude), kao i drugih odluka nacionalnih sudova, a koje su navedene i u postupku pred OHIM-om, valja primijetiti da ni navedena presuda ni navedene odluke ne mogu dovesti u pitanje zaključak Općeg suda iz točke 24. ove presude jer u njima nije zaključeno da je grafički element ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran zanemariv i da ne doprinosi – zajedno s verbalnim elementom „arthur“ – razlikovnom karakteru tog žiga. Naprotiv, taj grafički element – koji ima oblik rukopisnog potpisa – u njima je označen kao „poseban“. Tako je posebice cour d'appel de Paris u svojoj ranije navedenoj presudi raniji žig u obliku u kojem je registriran opisao kao „registriran s posebnom grafijom u obliku rukopisnog potpisa, uzlaznog oblika, pri čemu se pod slovom A nalazi točka“. U svakom slučaju, valja podsjetiti da je sustav žigova Zajednice neovisan i da se zakonitost odluka žalbenih vijeća ocjenjuje isključivo na osnovi Uredbe br. 207/2009, tako da OHIM, ili, povodom tužbe, Opći sud, nisu obvezni doći do istih rezultata kao nacionalna upravna tijela ili nacionalni sudovi u sličnoj situaciji (vidjeti u tom smislu presude od 12. siječnja 2006., Deutsche SiSi-Werke/OHIM, C-173/04 P, Zb., EU:C:2006:20, t. 49. i od 23. siječnja 2014., Coppenrath-Verlag/OHIM – Sembella (Rebella), T-551/12, EU:T:2014:30, t. 61. i navedenu sudsku praksu).
- 38 Na temelju razmatranja iz točaka 33. do 37. ove presude i bez potrebe za očitovanjem o utemeljenosti tužiteljevog navoda da bi analiza razlikovnog karaktera žiga u obliku u kojem je registriran morala biti ista i u okviru članka 8. i u okviru članka 15. Uredbe br. 207/2009 (vidjeti točku 32. ove presude), valja odbiti premisu na kojoj se temelji tužiteljeva argumentacija prema kojoj verbalni element „arthur“ predstavlja jedini razlikovni i dominantni element ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran. Iz navedenoga slijedi da valja odbiti i ostatak tužiteljeve argumentacije koja se temelji na toj pogrešnoj premisi (vidjeti točku 30. ove presude).
- 39 Kao treće, treba odbiti tužiteljev argument prema kojem je rješenje usvojeno u pobijanoj odluci suprotno rješenju usvojenom u odluci drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 4. listopada 2013. (predmet R 737/2013-2). Dovoljno je utvrditi da su činjenični okviri u te dvije odluke različiti jer se odnos između oblika ranijeg žiga u obliku u kojem je registriran i oblika korištenog znaka kako je definiran u pobijanoj odluci razlikuje od odnosa između oblika ranijeg žiga i oblika korištenog znaka kako je definiran u gore navedenoj odluci drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 4. listopada 2013. Nadalje, treba podsjetiti da OHIM mora donijeti odluku s obzirom na okolnosti svakog slučaja i da nije vezan ranijim odlukama donesenima u drugim predmetima. Naime, zakonitost odluka žalbenih vijeća treba ocjenjivati jedino na temelju Uredbe br. 207/2009, a ne na temelju ranije prakse. Usto, u okviru provođenja svojeg nadzora zakonitosti Opći sud nije vezan praksom OHIM-a (vidjeti presudu PALMA MULATA, t. 18. *supra*, EU:T:2014:119, t. 43. i navedenu sudsku praksu).
- 40 Na temelju prethodnih razmatranja tužbeni razlog za poništenje, koji se temelji na povredi članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009, treba odbiti. Stoga tužbu valja odbiti u cijelosti.

Troškovi

- 41 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 42 Budući da je tužitelj izgubio spor, treba mu naložiti snošenje troškova, sukladno zahtjevima OHIM-a i intervenijenta.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. LTJ Diffusionu nalaže se snošenje troškova.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 15. prosinca 2015.

Potpisi